

No ens podem queixar! Encara que la cultura mai ocupa cap espai, i tot el que es faci és poc, al meu entendre, la veritat és que haurem d'aprofitar més aquests esdeveniments de forma participativa i sobre tot estimular la gent jove a gaudir-ne, que no costa tant. Sovint ens queixem d'ells, i el que no volem reconèixer és que en el fons, els seus defectes són un reflex directe dels nostres, de la nostra manca d'estímul i gust per les coses que són realment importants... i tant poc que costa agafar el cotxe per anar setmana rera setmana a veure el partit de futbol, una eterna òpera en la que tant sols canvien els personatges...

JA HI SOM! Ja he tocat e! tabú! Ja m'he fet prou impopular com per a que no llegiu mai més aquesta pàgina; però què diu aquest brètol? Què s'embolica aquest sonat? Comparar l'òpera amb l'esport rei! I a nosaltres que carai ens importa tot això?

Us demano perdó, totes les comparances són llastimoses... però sí ens importa, i molt. Si no volem que des de Barcelona es coneixin les terres i comarques lleidatanes tant sols (que ja és molt i molt digne) per la fruita i els caragols, cal fer un petit esforç cultural, si no per a nosaltres mateixos si de cara als nostres fills, que, desgraciadament, s'enfronten a un món cada cop més automatitzat i mancat de valors, del qual la música n'és, precisament, un

bon antídote.

Música a Alpicat
En el proper número d'aquesta revista us explicarem les activitats fetes i programades per la coral de Sant Bartomeu sota la direcció d'Emi Boira, que a hores de la redacció d'aquest article està preparant el seu tradicional concert nadalenc (aquest cop especial) i les cantades a la residència Terraferma i a l'Hospital de l'Arnau. També us en farem cinc cèntims de l'activitat de la coral

D. Esterri

"Els Pastorets" fan teatre

Anar al teatre i fer-ne han estat dues constants de la vida cultural a Catalunya. Gràcies a aquesta constància (tenim públic i disposem d'artistes), avui el teatre català és un dels potents no ja de l'estat espanyol, sinó de l'àrea mediterrània i europea. La Fura dels Baus, Comediants, Els Joglars, Tricycle, Dagoll Dagom són esplèndides i històriques realitats escèniques que, amb una estètica pròpia, han aconseguit crear escola. Ells i afegint-hi la personalitat singular d'actors i actrius com Josep M. Flotats, Núria Espert, Lluís Soler, Anna Lizaran, Ferran Rañé, Montserrat Carulla, Rosa M. Sardà, de directors com Lluís Pasqual, Mario Gas, Joan-Lluís Bozzo, Albert Boadella i d'autors consolidats i joves com Josep M. Benet i Jornet, Sergi Belbel, Luïsa Cunillé, Jordi Galceran i tants d'altres conformen la capacitat artística i creativa de l'actual teatre català, sense els quals no s'explicaria el Teatre Nacional de Catalunya (el T.N.C.), ni la Ciutat del Teatre, ni el Teatre Municipal de Bala-

guer, ni el Teatre de l'Escorxador a Lleida, ni el vigorós desenvolupament d'infraestructures escèniques (construcció de noves sales teatrals, creació d'escoles de teatre, etc.) arreu del país. Amb tot, aquest teatre potent i esplèndid, modern i català, no hauria estat possible sense el teixit popular, el terreny adobat que ha suposat (i suposa) l'activitat del teatre afecionat. Aquest teatre senzill i entusiasmant, conreat per autèntics enamorats de l'escena, gairebé és present en tots els pobles i ciutats de Catalunya. En els pitjors moments i en els bons, ells, els grups afecionats, han estat el rebost ple de vitamines. Quants dels professionals en actiu no han passat pel teatre amateur? Quants d'ells no s'han disfressat de "pastorets" i han empaquetat els dimonis escuats de

Josep M. Folch i Torres?
A casa nostra, però, a l'Alpicat del segle XXI, "Els Pastorets" avui no actuen massa. Potser

seria bo que ho tornessin a fer. Lluquet i Rovelló sovint han estat els pares de altres personatges més complexos i fascinants. Anys abans d'interpretar el romàntic Cyrano de Bergerac, o el turmentat Lorenzaccio, o el dubitatiu Hamlet, o l'apassionada Fedra, Josep M. Flotats va ser un voluntariós Lluquet i la Núria Espert una inexperta Verge Maria. I es que "Els Pastorets" fan teatre...

Marcel·lí Borrell

MAAP

Quatre artistes omplen en aquesta ocasió l'espai de la Llibreria BLANQUERNA de la Generalitat de Catalunya a Madrid. Un espai múltiple habitat per l'art de la imaginació més fresca.

Una exposició que ha suscitat admiració i gran agitació causada per les passions de l'anima, entorn a ella. No en va, ha estat visitada per nombrosos espectadors, crítics i artistes, i de la qual els propis autors s'han ser-

Una característica d'aquesta exposició és la gran diversitat d'obra, d'uns artistes que treballen amb gran llibertat creativa i sota la mateixa denominació, desenvolupant un art, no figuratiu, en el qual domina la forma a la descripció, i que fuig de la fantasia per a representar, racionalment, la percepció.

Curiosament es manifesten diferències apreciables entre aquests quatre creadors. AMAT sembla crear un art de certa severitat i exactitud, mentre que NICOLAU sembla més propens a una tendència natural de la incorporació de matèries. GUINOVART insisteix en les seves creacions vives i plenes de naturalesa suggerent, i PUENTE desenvolupa composicions personalíssimes exaltants de lirisme i frenesí.

Som doncs, davant d'una intensa i atraient exposició que ens apropa a una tendència artística d'innegables conseqüències estètiques per a l'art contemporani actual.

vit per a establir contactes amb diferents personalitats i institucions relacionades amb el món de l'art, entre ells Evelyn Botella -directora d'ARCO-, Soledad Lorenzo -tinguda per la galerista d'art més influent de l'estat-, les galeries CC22, Kreisler i Detursa de les més visitades i amb major nombre de vendes, Martin Molinero -del servei d'exposicions de la Fundació Juan March-, Miguel Trenas -crític d'art del diari La Vanguardia a Madrid-.

D'altra banda, i continuant dins del món de les Arts Plàstiques, en aquesta ocasió sens moure'ns de la nostra localitat, volem fer referència a l'exposició en HOMENATGE al CENTENARI del Sr. JOSEP ESCUER GILART, que per a l'ocasió ens presenta l'artista ROSA LONCA, al hall i corredors del CASAL, aquest mes de novem-

bre.

Protagonista de la seva obra: les flors i els paisatges, realitzats amb força expressiva i vigor cromàtic, amb elegància desembarassada que denota creativitat, obtenint com a resultat una obra de propietat artística que promet originalitat, tot això producte d'una conreada sensibilitat intel·lectual.

Desitgem amb vehemència que obtingui una dolça i admirable acollida i un sens fi de propers èxits, tant per la seva creació, així com per l'acte commemoratiu que en aquesta ocasió ens ocupa, la qual cosa denota una molt bona predisposició dels seus principis humans.

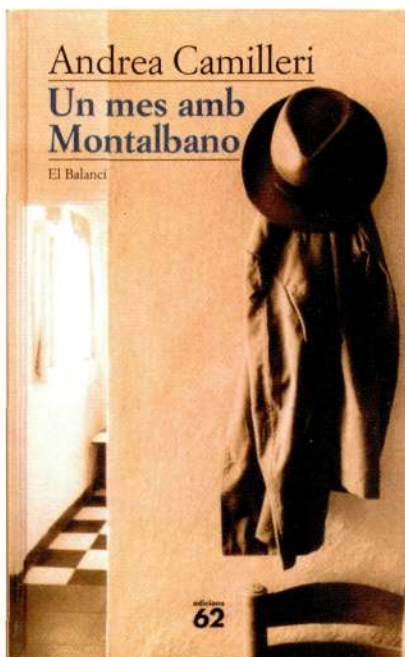
MAAP-Moviment Artístic d'Avantguarda a Ponent
Novembre 1999.

Biblioteca

Andrea Camilleri
Un mes amb Montalbano

Montalbano es un cognom molt comú a Sicília que Camilleri utilitza en homenatge al seu amic Vazquez Montalbán. A *Un mes amb Montalbano*, el comissari Salvo Montalbano, una mena de Maigret, investiga trenta casos policials, trenta dies. El comissari és un home d'àmplies lectures que no es deixa atrapar per l'aparença dels fets i que, si cal, utilitza la intuïció per resoldre els petits i grans enigmes que acostumen acompanyar els actes delictius. Relativitza el paper de la justícia, de la qual és servidor, i cerca en la complexitat de l'ànima humana les causes dels crims que li toca esbrinar. Trenta relats que mostren un ampli panorama de l'abjecció humana, regne de les baixes passions -l'odi, l'enveja, la rancúnia, la cobejança- que configuren els

trets més obscurs del rostre del món actual.

Rosario Curiel
Sobre humanos y cebollas

Rosario Curiel és una escriptora i doctora en Filologia Hispànica que viu entre nosaltres, a Alpicat. Actualment exerceix la docència. Va restar entre els finalistes del premi de novel·la Fernando Lara amb el llibre *El secreto de mi nombre*. Aquest premi és el segon en importància econòmica que es concedeix a Espanya i hi van participar 340 obres. La vida dels diferents personatges de la novel·la es creuen a Arkana, una petita ciutat d'interior dins la qual mai passa res. Una sèrie de successos aparentment inconnexos alterarà l'existència dels habitants d'aquesta ciutat. Segons les seves pròpies paraules en una entrevista d'un diari comenta de la novel·la *Sobre humanos y cebollas* que "hi ha evidències de que res és el que sembla, de la fragilitat de la vida

Pep Coll
L'abominable crim de l'Alsina Graells

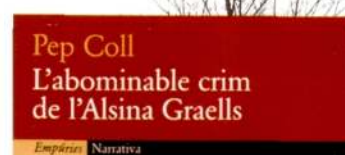
Aquesta novel·la narra la història d'un assassinat, el d'un diputat conservador al Parlament de Catalunya, a l'últim seient d'un autocar de línia d'Alsina Graells durant el trajecte Lleida-

Barcelona. L'autor del crim ha de ser un dels dotze ocupants d'aquesta mena "d'Orient Express per Lleida". Un dels plats forts és l'interrogatori dels sospitosos. Pel Cou treu força partit d'aquestes entrevistes i ens dibuixa, amb pinzellades inequívocament humorístiques, un món tancat on

novel·lats tardor 99

imperen els prejudicis, els malentesos, les ineptituds i les punyalades per l'esquena. A la novel·la hi trobem tres investi-

gadors amb els quals l'autor introdueix els aspectes satírics.

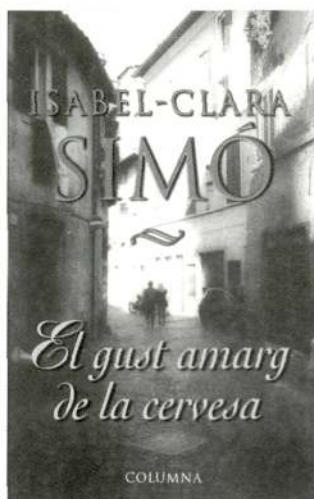
Isabel-Clara Simó
El gust amarg de la cervesa

La trama de la novel·la es descabdella al voltant de quatre per

sonatges, un capítol per cadascun,, que han fet de la solitud, l'element primordial de les seves existències. Entre ells s'estableix una variant del joc de l'observador observat. En Ramon és un home feliç que no viu amargat pel fet de ser paralític. Joga al joc del voyeur però

en dues ocasions transgredeix la regla més important: mantenir-se passiu en relació als personatges que observa. La Laia és una jove universitària que és molt més complicada del que aparenta per culpa d'una imaginació exacerbada. La Vicenta és una dona gran que com a personatge és absolutament singular dins la seva classe social i la seva època. Dona que s'ho ha passat malament a la vida però que ho assumeix bé. En Jordi és un home una mica curt de gambals que afronta l'edat madura amb una esposa plena de virtuts i un fill adolescent. Els quatre personatges del llibre

són força diferents, però l'autora ens anirà mostrant els lligams invisibles que relacionen les seves vides.

Biblioteca Sant Bartomeu d'Alpicat

Fiodor Dostoievsk *L'adolescent*

Aquesta novel·la ens parla de la història d'un noi de 21 anys, fill il·legítim d'un terratinent i una criada. El noi explica en primera persona les seves primeres passes pel camp de la vida. Aquestes seran doloroses i turmentades, com a bon heroi de novel·la dostoievskiana. L'absència de la figura paterna és un dels temes centrals del llibre. L'autor aconsegueix penetrar a través de la figura del protagonista fins al nucli de l'egoisme. L'anàlisi psicològica d'Ústóievski al llarg de tota la novel·la és contundent. Es una de les obres menys conegudes de l'autor però no és una obra

menor. L'adolescent és un compendi d'elements de tota l'obra de l'escriptor en paraules del traductor d'aquesta novel·la

10è CONCURS DE CONTES I DIBUIXOS DE NADAL

BASES DEL CONCURS

- Els fulls seran segellats i es donaran a la biblioteca.
- L'extensió màxima del conte serà de 4 fulls per una sola cara
- S'haurà de deixar un marge a l'esquerra de 2 cm.
- Els contes podran ésser escrits en castellà o català.
- Hauran de portar un títol i no es podrà posar el nom del concursant.
- Els contes han de tenir contingut nadalenc o personatges d'aquestes festes i han de fer referència a la Biblioteca de Sant Bartomeu d'Alpicat.
- Els dibuixos que acompanyin el conte poden millorar la presentació del conte, però no puntuaran.
- Els concursants hauran d'estar empadronats al poble o ésser lectors de la biblioteca.

-CATEGORIES;

- De 7 a 9 anys
- De 10 a 12 anys
- De 13 a 19 anys
- De 20 fins a...

-L'últim dia per lliurar el conte a la biblioteca serà el 30 de desembre de 1999.

Escola d'Alpicat: els darrers 50 anys d'història

L'actual Col·legi "Dr. Serés" d'Alpicat està situat al Parc del Graó del nostre poble, davant de la rotonda que en el seu dia, formarà la plaça dedicada al arquitecte Antoni Gaudí, però, no sempre, el Col·legi ha estat ubicat en aquest lloc, per això volem glossar en aquestes línies, una breu història de l'esmentat Col·legi, al llarg dels darrers cinquanta anys

Mig segle abans, l'Escola estava situada en l'edifici que actualment ocupa l'Ajuntament, més concretament, l'Escola, o Escoles, que eren dues, perquè en aquell temps n'hi havia una de nenes i una de nens, la de nenes estava en un pis que hi havia damunt de l'actual dispensari mèdic, millor dit,

l'Ajuntament, també es podia accedir a l'esmentada classe a través d'unes escales que donaven al carrer Major.

El mestre titular d'aquesta classe, en aquell temps, era don Ventura Verdú Cañadell, que tants bons records va deixar en aquest poble, per la gran tasca educativa que va desenvolupar, al llarg de més de trenta anys de permanència en aquesta Escola.

També volem recordar la labor que uns anys abans van dur a terme altres mestres de gran estima com varen ser: el Sr. Massot, el Sr. Masana (recordat per la seva instrucció premilitar) i don Ignacio.

L'any 1957 donat que havia augmentat considerablement la matrícula escolar, "El Ministerio de Educación" va concedir l'am-

Comunitat de Regants, local que fent honor a la propietat de l'edifici, regalimava aigua per tot arreu. Encara hi han exalumnes que recorden els treballs que tenien, el mestre i ells mateixos per a poder fer cremar la vella estufa de llenya, que sinó en tenia prou amb la humitat del local, s'hi afegia la del cabasset de la llenya verda, que cada dia s'havia d'anar a buscar a l'Ajuntament, i l'agutzil del poble prohibia agafar la seca que, estava reservada per la secretaria de l'Ajuntament.

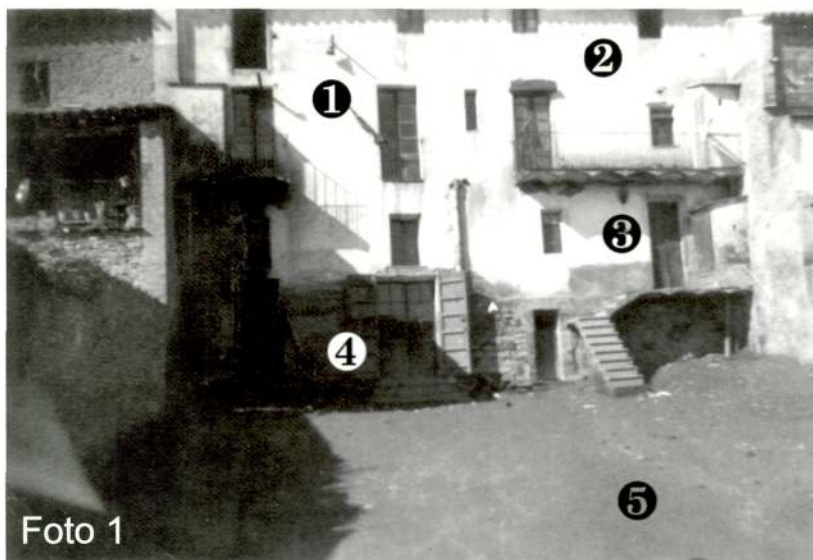
Durant els anys 1959-60 "El Ministerio de Educación" va construir un Col·legi nou, situat a l'actual carrer de la Sardana, on avui hi ha la Biblioteca Municipal. Aquest edifici tant sols comptava amb tres aules i tres pisos pels professors, havent de quedar encara, durant uns anys més la segona unitat masculina, regentada en aquell temps pel mestre Joan Domènec, en els baixos de la Comunitat de Regants. La segona unitat femenina ja va poder passar definitivament al nou col·legi.

Al setembre de 1967 es va afegir una nova aula i un nou pis al Col·legi, incorporant-se en aquesta data definitivament el professor Gabriel Tornos.

Per aquest Col·legi hi han passat professores i professors molt recordats per la seva labor educativa com: la Sra. Ines Sola, la Sra. Tecla Solé, la Sra. Macià, el Sr. Broto, etc.

Com que la matrícula seguia creixent, l'any 1981, es va tenir d'habilitar el pis d'una mestra que havia quedat buit, per impartir les classes de setè i la de vuitè.

Per fi al setembre del 1983, vam poder estrenar la primera fase del actual Col·legi, construït per la Generalitat de Catalunya al Parc del Graó, essent inaugurat pel molt Honorable President de la Generalitat Sr. Jordi Pujol i Soley. El mateix dia també inaugurarà els nous dipòsits d'aigua

Escola situada a l'antic edifici de l'Ajuntament

damunt del que havia estat la llar de jubilats. La classe femenina, en aquell temps, estava regentada per doña Isabel Pedrerol Viñes.

La classe dels nens estava en la planta baixa del mateix edifici, tenia un gran pilar al mig, que molts dropos aprofitaven per evitar la vigilància del professor. Aquesta classe tenia un gran pati al que es podia accedir per una tanca que donava al carrer de Lleida, aquest espai, avui és ocupat per les dependències de

pliació de l'Escola en dues unitats més, una femenina i una masculina. La femenina va ésser regentada provisionalment, per la professora d'aquest poble Amparo Figueres. Per a poder funcionar aquesta unitat es van tenir d'adequar els baixos de la Casa Parroquial. Per una altra part, la nova unitat masculina la va regentar també, el professor fill d'Alpicat Gabriel Tornos. Com tampoc es disposava d'espai es van haver d'habilitar els baixos de la

Escoles situades a l'actual plaça dels Països Catalans

potable i el repetidor de TV3 a la Cerdera. Aquest edifici constava de sis aules i un porxo cobert. Com que el Col·legi constava de vuit unitats d'E.G.B. i dos parvularis, el nou Centre es va quedar una altra vegada petit, havent de romandre en l'edifici vell, dos unitats de pàrvuls i els dos primers cursos d'E.G.B.

Quatre anys més tard es va tancar el porxo i es va convertir en dues aules més, permetent així, estar tota l'E.G.B. concentrada en el nou edifici.

El Consell Escolar d'aquest Centre, en sessió del dia 9 de desembre de 1993 va acordar per unanimitat posar com a nom del Centre, el de l'Excel·lentíssim Sr. MANUEL SERÉS IBARS, Catedràtic de la facultat de Medicina de Barcelona, que era fill d'Alpicat i que havia estat professor del famós metge uròleg, Dr. Antoni Puigvert.

L'any 1995 es va tornar a ampliar el Centre, construint quatre unitats més, que van permetre definitivament, concentrar tot el Col·legi en l'actual edifici.

Actualment el Centre disposa d'una llar d'infants que té una matrícula de 28 alumnes, que s'haurà ampliar en un futur proper per a poder acceptar a les nombroses peticions, que no es poden atendre per falta d'espai. Actualment s'està acabant la construcció d'un menjador que

s'inaugurarà el proper gener i que permetrà atendre a uns 60 comensals.

El Col·legi actual és un Centre complet d'Ensenyament Infantil i Primària que consta de 3 aules d'Educació Infantil, ateses per 4 professores especialistes, 3

Actual col·legi Dr. Serés, a la plaça Gaudí

tutores i una de suport.

En Educació Primària funcionen 6 unitats regentades per 6 professors/res tutors/es, i els especialistes d'Educació Física, Música, Anglès i Religió.

També disposa d'una professora especialista en l'Aula d'Educació Especial amb l'assessorament d'una Psicopedagoga de l'EAP.

La matrícula actual del Centre és de 150 alumnes.

També gaudeix d'unes instal·lacions esportives a l'aire lliure, que estan en el mateix Parc del Graó al costat del Col·legi. Tenim notícies, per part de l'Ajuntament que hi ha en projecte la construcció d'un Pavelló Polisportiu cobert que podrà estar, en el seu dia, al servei del Col·legi.

Amb aquestes pinzellades creiem que us podreu fer una idea del nostre Col·legi.

Foto núm. 1

- 1-Classe nenes
- 2-Pis mestre
- 3-Secretaria Ajuntament
- 4-Classe nens
- 5-Pati escolar

